

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2005

N:o 200—208

SISÄLLYS

N:o		Sivu
200	Laki viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista	679
201	Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 24 §:n muuttamisesta	684
202	Laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta	685
203	Laki strategisesta ympäristöarvioinnista tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	686
204	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2004 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	687
205	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2004 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 ja 13 §:n muuttamisesta	689
206	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta	691
207	Valtiovarainministeriön asetus yleisurheilun MM-kisojen juhlarahoista	699
208	Ulkoasiainministeriön ilmoitus Ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta .	701

N:o 200

Laki

viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tavoite

Tämän lain tavoitteena on edistää ympäristövaikutusten arviointia ja huomioon ottamista viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien valmistelussa ja hyväksymisessä, parantaa yleisön tiedonsaantia ja osallistumismahdollisuuksia sekä edistää kestävä kehitystä.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:
1) *viranomaisella* hallintolain (434/2003) 2 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja viranomaisia ja muita julkista hallintotehtävää hoitavia;
2) *ympäristövaikutuksella* suunnitelman tai

HE 243/2004
YmVM 1/2005
EV 7/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY; EUVL N:o L 197, 21.7.2001, s. 30

ohjelman välitöntä ja välillistä vaikutusta Suomessa ja sen alueen ulkopuolella:

a) ihmisten terveyteen, elinoloihin ja viihtyvyyteen;

b) maaperään, vesiin, ilmaan, ilmastoon, kasvillisuuteen, eliöihin ja luonnon monimuotoisuuteen;

c) yhdyskuntarakenteeseen, rakennettuun ympäristöön, maisemaan, kaupunkikuvaan ja kulttuuriperintöön;

d) luonnonvarojen hyödyntämiseen;

e) a—d alakohdassa mainittujen tekijöiden keskinäisiin vuorovaikutussuhteisiin;

3) *ympäristöarvioinnilla* 8—11 §:n mukaista suunnitelman tai ohjelman ympäristövaikutusten arviointia ja siihen sisältyvää ympäristöselostuksen laatimista, kuulemisten järjestämistä, ympäristöselostuksen ja kuulemisten tulosten huomioon ottamista päätöksenteossa sekä päätöksestä tiedottamista;

4) *ympäristöselostuksella* asiakirjaa tai sen osaa, jossa esitetään tiedot suunnitelmasta tai ohjelmasta ja tarkastelluista vaihtoehdoista sekä arvio niiden ympäristövaikutuksista;

5) *suunnitelmasta tai ohjelmasta vastavalla viranomaisella* suunnitelman tai ohjelman laativaa viranomaista tai sitä, joka muutoin on vastuussa tässä laissa tarkoitetun suunnitelman tai ohjelman valmistelusta;

6) *yleisöllä* yksityishenkilöitä, yksityishenkilöiden yhteenliittymiä ja ryhmiä sekä yhteisöjä ja säätiöitä.

3 §

Yleinen velvollisuus selvittää ympäristövaikutukset

Suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaavan viranomaisen on huolehdittava siitä, että suunnitelman tai ohjelman ympäristövaikutukset selvitetään ja arvioidaan riittävässä määrin valmistelun kuluessa, jos suunnitelman tai ohjelman toteuttamisella saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ympäristövaikutusten selvittämisestä ja arvioinnista sekä laadittavien asiakirjojen sisältöä koskevista vaatimuksista.

4 §

Ympäristöarviointia edellyttävät suunnitelmat ja ohjelmat

Lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen perustuvasta viranomaisen suunnitelmasta ja ohjelmasta on tehtävä ympäristöarviointi, jos:

1) kyse on maa-, metsä- tai kalataloutta, energiahuoltoa, teollisuutta, liikennettä, jätehuoltoa, vesitaloutta, televiestintää, matkailua, aluekehitystä, alueidenkäyttöä, ympäristönsuojelua taikka luonnonsuojelua varten laadittavasta suunnitelmasta tai ohjelmasta, joka luo puitteet hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille; taikka

2) suunnitelmaa tai ohjelmaa koskee luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettu arviointivelvollisuus.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista lakiin tai asetukseen perustuvista suunnitelmista ja ohjelmista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Mitä 1 momentissa säädetään ympäristöarvioinnista, koskee myös suunnitelmien ja ohjelmien muutoksia. Suunnitelman ja ohjelman vähäisestä muutoksesta taikka pienten alueiden käyttöä paikallisella tasolla koskevasta suunnitelmasta tai ohjelmasta ympäristöarviointi on tehtävä vain, jos se todetaan tarpeelliseksi 5 §:n mukaisessa harkinnassa.

5 §

Ympäristöarvioinnin soveltaminen harkinnan perusteella

Muilla kuin 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla valmisteltavasta lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen perustuvasta suunnitelmasta tai ohjelmasta, joka luo puitteet hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille, on tehtävä ympäristöarviointi, jos suunnitelmalla tai ohjelmalla tai sen muutoksella harkitaan olevan todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia. Ympäristöarvioinnin tarvetta harkittaessa on oltava yhteydessä muihin viranomaisiin. Ympäristöarvioinnin tarpeen harkintaperusteista sekä viranomaisten välisestä yhteydenpidosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Ympäristöarvioinnin tarvetta koskevan harkinnan tulos perusteluineen on toimitettava yleisesti saataville noudattaen, mitä hallintolain 55 ja 62 §:ssä säädetään. Harkinnan tulos perusteluineen on mahdollisuuksien mukaan julkaistava myös sähköisesti.

6 §

Vastuu ympäristöarvioinnista

Suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaava viranomaisella vastaa 4 ja 5 §:ssä tarkoitettujen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristöarvioinnista sekä 5 §:n mukaisesta ympäristöarvioinnin tarpeen harkinnasta.

7 §

Soveltamisalan raja- ja suhde muuhun lainsäädäntöön

Tätä lakia ei sovelleta valtion talousarvioesityksen valmisteluun. Tätä lakia ei, lukuun ottamatta 3 §:ää, sovelleta muihin talousarvio- tai rahoitussuunnitelmiin tai -ohjelmiin eikä yksinomaan maanpuolustusta tai pelastustointia varten laadittaviin suunnitelmiin tai ohjelmiin.

Tämän lain mukaista ympäristöarviointia vastaavasta ympäristövaikutusten arvioinnista kaavojen laatimisen yhteydessä säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) sekä vesienhoitosuunnitelman ja toimenpideohjelman laatimisen yhteydessä vesienhoidon järjestämisestä annetussa laissa (1299/2004).

Tätä lakia sovellettaessa otetaan huomioon suunnitelmasta tai ohjelmasta ja sen ympäristövaikutuksista muussa yhteydessä tehdyt selvitykset. Tässä laissa ja muussa lainsäädännössä edellytetyt selvitykset ja ympäristövaikutusten arviointi sovitetaan mahdollisuuksien mukaan yhteen.

8 §

Suunnitelman tai ohjelman ja ympäristöselostuksen valmistelu sekä siitä tiedottaminen

Suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaava viranomaisella selvittää ja arvioi suunnitelman tai ohjelman ja tarkasteltavien vaihtoehtojen toteuttamisen todennäköisesti merkittävät

ympäristövaikutukset ja laatii ympäristöselostuksen. Ympäristöselostus laaditaan osana muuta valmistelua ennen suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä.

Suunnitelman tai ohjelman valmistelu tulee järjestää siten, että yleisöllä on mahdollisuus saada tietoja suunnitelman tai ohjelman ja ympäristöselostuksen lähtökohdista, tavoitteista ja valmistelusta sekä esittää asiasta mielipiteensä. Vastaava aineisto on mahdollisuuksien mukaan julkaistava myös sähköisesti. Ilmoitettaessa valmistelun aloittamisesta ja mahdollisuudesta mielipiteen esittämiseen noudatetaan muutoin, mitä kyseessä olevan suunnitelman tai ohjelman valmistelusta säädetään. Jos ilmoittamisesta ei säädetä erikseen, noudatetaan, mitä hallintolain 41, 55 ja 62 §:ssä säädetään.

Ympäristöselostuksessa on esitettävä ne tiedot, jotka ovat tarpeen, kun otetaan huomioon suunnitelman tai ohjelman sisältö, tarkoitus ja yksityiskohtaisuus. Suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaavan viranomaisen on kuultava ympäristöselostuksessa annettavien tietojen laajuudesta ja yksityiskohtaisuudesta muita viranomaisia. Ympäristöselostuksen sisällöstä ja muiden viranomaisten kuulemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

9 §

Suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta sekä ympäristöselostuksesta kuuleminen

Suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaavan viranomaisen on varattava yleisölle mahdollisuus tutustua suunnitelma- tai ohjelmaluonnokseen ja ympäristöselostukseen sekä esittää niistä mielipiteensä. Mahdollisuus varataan pitämällä suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja ympäristöselostus nähtävillä. Suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja ympäristöselostus on mahdollisuuksien mukaan julkaistava myös sähköisesti.

Ilmoitettaessa nähtävillä asettamisesta ja mahdollisuudesta mielipiteen esittämiseen noudatetaan, mitä kyseessä olevan suunnitelman tai ohjelman valmistelusta säädetään. Jos ilmoittamisesta ei säädetä erikseen, noudatetaan, mitä hallintolain 55 ja 62 §:ssä säädetään. Suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja

ympäristöselostus pidetään tällöin nähtävillä vähintään 30 päivän ajan. Mieli­pide on esitettävä suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaavalle viranomaiselle nähtävilläoloajan kuluessa.

Suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta ja ympäristöselostuksesta on sen lisäksi, mitä muualla säädetään, pyydetty lausunto muilta viranomaisilta siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

10 §

Valtioiden rajat ylittävät ympäristövaikutukset

Jos suunnitelman tai ohjelman toteuttamisella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen sopimuspuolen tai Euroopan unionin jäsenvaltion alueelle, ympäristöministeriön on huolehdittava suunnitelman tai ohjelman ympäristöarviointiin liittyvistä tiedottamis- ja neuvottelutehtävistä kyseisen valtion kanssa.

Suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaavan viranomaisen on toimitettava viipymättä ympäristöministeriölle suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja ympäristöselostus toiselle valtiolle toimittamista varten. Luonnos ja selostus tai niiden osia on tarvittaessa käännettävä asianomaisille kielille. Käännösten kustannuksista vastaa suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaava viranomainen.

Jos ympäristöministeriö katsoo, että suunnitelmalla tai ohjelmalla on 1 momentissa tarkoitettuja ympäristövaikutuksia, tai jos ympäristövaikutusten kohteena oleva valtio sitä pyytää, ympäristöministeriön on ilmoitettava arvioinnista ja toimitettava toiselle valtiolle suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja ympäristöselostus hyvissä ajoin ennen kuin suunnitelma tai ohjelma hyväksytään. Ympäristöministeriö tiedottaa toiselle valtiolle toimitettavasta aineistosta ulkoasiainministeriölle. Toiselle valtiolle tehtävän ilmoituksen sisäl­löstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Jos valtio, jolle on toimitettu suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja ympäristöselostus, 60 päivän kuluessa luonnoksen ja selostuksen saamisesta ilmoittaa haluavansa neuvotella asiasta, ympäristöministeriön on aloitettava

neuvottelut suunnitelman tai ohjelman toteuttamisen aiheuttamista todennäköisistä rajat ylittävistä ympäristövaikutuksista ja tällaisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä. Neuvotteluja aloitettaessa sovitaan järjestelyistä, joita noudatetaan annettaessa viranomaisille sekä yleisölle valtiossa, johon kohdistuu todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, tilaisuus esittää mielipiteensä kohtuullisessa ajassa.

11 §

Suunnitelman tai ohjelman hyväksyminen ja päätöksestä tiedottaminen

Valmisteltaessa suunnitelmaa tai ohjelmaa otetaan huomioon ympäristöselostus sekä mahdollisuuksien mukaan 8 ja 9 §:ssä tarkoitettujen mielipiteet ja lausunnot sekä 10 §:n mukaisesti käytyjen valtioiden välisten neuvottelujen tulokset.

Suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä koskevasta päätöksestä taikka suunnitelmasta tai ohjelmasta on käytävä ilmi:

1) perusteltu kannanotto siitä, miten ympäristöselostus, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettujen mielipiteet ja lausunnot sekä valtioiden välisten 10 §:ssä tarkoitettujen neuvottelujen tulokset on otettu huomioon, sekä selvitys siitä, millä tavoin nämä sekä ympäristönäkökohdat ovat vaikuttaneet suunnitelman tai ohjelman sisäl­löön ja vaihtoehtojen valintaan; sekä

2) selvitys 12 §:ssä tarkoitettusta seurannasta.

Kun suunnitelma tai ohjelma hyväksytään, päätöksestä on sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tiedotettava sekä asetettava päätös sekä suunnitelma tai ohjelma nähtäville. Nähtäville asettamisessa ja tiedottamisessa noudatetaan, mitä hallintolain 62 §:ssä säädetään. Päätös sekä suunnitelma tai ohjelma ja ympäristöselostus on toimitettava tiedoksi Suomen ympäristökeskukselle, ja ne on mahdollisuuksien mukaan julkaistava myös sähköisesti.

Suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä koskevasta päätöksestä on tiedotettava muille viranomaisille siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Tämän lain mukaisen ympäristöarvioinnin

puuttumiseen voidaan vedota suunnitelmaa tai ohjelmaa koskevassa muutoksenhaussa siten kuin muutoksenhausta erikseen säädetään.

12 §

Ympäristövaikutusten seuranta

Suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaavan viranomaisen on huolehdittava siitä, että ympäristöarvioinnin piiriin kuuluvien suunnitelmien ja ohjelmien toteuttamista ja siitä aiheutuvia merkittäviä ympäristövaikutuksia seurataan siten, että voidaan ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

13 §

Ohjaus, yhteistyö ja kehittäminen

Tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja seuranta sekä vaikutusten arvioinnin yleinen kehittäminen kuuluvat ympäristöministeriölle. Muut ministeriöt huolehtivat täytäntöönpanon ohjauksesta ja seurannasta sekä ympäristövaikutusten arvioinnin kehittämisestä toimialoillaan. Suomen ympäristökeskus seuraa tämän lain soveltamista. Valtion ja kuntien viranomaisten on oltava

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

keskenään yhteistyössä ympäristövaikutusten arviointien toteuttamiseksi ja yhteensovittamiseksi muiden lakien mukaisiin menettelyihin.

14 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan suunnitelmiin ja ohjelmiin, joiden valmistelun vireilläolosta on tiedotettu 21 päivänä heinäkuuta 2004 tai sen jälkeen.

Lakia sovelletaan myös sellaisiin suunnitelmiin ja ohjelmiin, joiden valmistelun vireilläolosta on tiedotettu ennen 2 momentissa mainittua ajankohtaa ja jotka hyväksytään 21 päivänä heinäkuuta 2006 jälkeen, jollei suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaava viranomainen perustellusta syystä katso, ettei ympäristöarviointia ole mahdollista tehdä.

Jos ympäristöarviointi 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa jätetään tekemättä, suunnitelmasta tai ohjelmasta vastaavan viranomaisen on saatettava tieto siitä yleisesti saataville noudattaen, mitä hallintolain 55 ja 62 §:ssä säädetään. Samalla on ilmoitettava, miksi arviointia ei ole mahdollista tehdä.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 201

Laki

ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 24 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 10 päivänä kesäkuuta 1994 annetun lain (468/1994) 24 § seuraavasti:

24 §

Ohjelmat ja suunnitelmat

Viranomaisten valmisteleminen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista säädetään viranomaisten suunnitel-

mien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetussa laissa (200/2005).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2005.

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

HE 243/2004
YmVM 1/2005
EV 7/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY; EUVL N:o L 197, 21.7.2001, s. 30

N:o 202

Laki**maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1999 annetun maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 9 ja 23 § sekä 63 §:n 2 momentti seuraavasti:

9 §

Vaikutusten selvittäminen kaavaa laadittaessa

Kaavan tulee perustua riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin. Kaavaa laadittaessa on tarpeellisessa määrin selvittävä suunnitelman ja tarkasteltavien vaihtoehtojen toteuttamisen ympäristövaikutukset, mukaan lukien yhdyskuntataloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset ja muut vaikutukset. Selvitykset on tehtävä koko siltä alueelta, jolla kaavalla voidaan arvioida olevan olennaisia vaikutuksia.

23 §

Tavoitteiden valmistelu

Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden valmistelusta huolehtii ympäristöministeriö yhteistyössä niiden muiden ministeriöiden, maakuntien liittojen ja muiden viran-

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

omaisten ja tahojen kanssa, joita asia koskee. Tavoitteiden valmistelun on perustuttava eri tahojen vuorovaikutukseen. Tavoitteiden valmistelusta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

63 §

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma

Kaavoituksen vireilletulosta tulee ilmoittaa sillä tavoin, että osallisilla on mahdollisuus saada tietoja kaavoituksen lähtökohdista ja osallistumis- ja arviointimenettelystä. Ilmoittaminen on järjestettävä kaavan tarkoituksen ja merkityksen kannalta sopivalla tavalla. Ilmoittaminen voi tapahtua myös kaavoituskatsauksesta tiedottamisen yhteydessä. Vireilletulosta tiedottamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2005.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

HE 243/2004
 YmVM 1/2005
 EV 7/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY; EUVL N:o L 197, 21.7.2001, s. 30

N:o 203

L a k i

strategisesta ympäristöarvioinnista tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista tehtyyn yleissopimukseen (SopS 67/1997) liitetyn Kiovassa 21 päivänä toukokuuta 2003 strategisesta ympäristöarvioinnista tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

HE 243/2004
YmVM 1/2005
EV 7/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY; EUVL N:o L 197, 21.7.2001, s. 30

N:o 204

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2004 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2004 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta 23 päivänä tammikuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (39/2004) 6 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 1000/2004, 9 § sekä liite 1 seuraavasti:

6 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

— — — — —
Tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Tukialueet A ja B euroa/eläinyksikkö

Emolehmät ja emolehmähiehot.....	146
Sonnit.....	336
Uuhet.....	333
Kutut.....	333
Emakot ja karjut.....	259
Lihasiat ja nuoret siitossiat.....	259
Kanat.....	256
Broilerit ja lihasiipikarjaemot.....	234
Muu lihasiipikarja.....	240
Hevoset.....	220

9 §

Teurastetuista hiehoista maksettava tuki

Vuoden 2004 aikana teurastetuista hiehoista myönnetään tukea enintään 160 euroa teurastettua eläintä kohti.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hieho on ollut tuen hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa vähintään kaksi kuukautta eläimen viimeisen kolmen elinkauden aikana ennen sen teurastusta.

Teurastetuista hiehoista maksettavaa tukea ei makseta niistä hiehoista, joista on maksettu 6 §:ssä säädettyä emolehmistä ja emolehmähiehoista maksettavaa tukea.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä huhtikuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

ENIMMÄISMÄÄRÄRAJOITTEET

	tuen määrä, miljoonaa euroa
Maito	30,97
Nautaeläimet	12,54
Uuhet ja kutut	1,37
Siat	43,83
Kanat	9,15
Muu siipikarja	9,09
Hevoset	1,37
Kasvihuonetuotanto	19,50
Puutarhatuotteiden varastointituki	1,18

N:o 205

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2004 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 ja 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2004 maksettavasta pohjoisesta tuesta 23 päivänä tammikuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (40/2004) 11 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1001/2004, ja 13 § seuraavasti:

11 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia kotieläintukia myönnetään tuen hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa tuen määräytymisajankohtana olleiden kotieläinten luku-

määrien perusteella. Tuen määräytymisajankohdalla tarkoitetaan laskentapäivää tai muuta tuen määräytymisajanjaksoa.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 3 mukaisia kertoimia.

Tukea myönnetään eläinyksikköä kohti enintään seuraavan taulukon mukaisesti:

	Tukialueet/tuki euroina						
	C1	C2	C2p *)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Emolehmät ja emolehmähiehot	309	309	385	460	460	645	645
Sonnit	477	485	561	637	637	822	822
Uuhet	467	475	551	879	980	1165	1165
Kutut	394	402	419	520	553	610	695
Emakot ja karjut	348	348	359	359	359	359	359
Lhasiat ja nuoret siirtosiat	348	348	359	359	359	359	359
Kanat	320	324	345	412	412	412	412
Broilerit ja lihasiipikarjaemot	293	299	326	326	326	326	326
Muu lihasiipikarja	300	306	332	332	332	332	332
Hevoset	418	418	420	418	418	420	420

	Tukialueet/tukiyksikkökerroin						
	C1	C2	C2p *)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Emolehmät ja emolehmähiehot	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Sonnit	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Uuhet	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Kutut	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Emakot ja karjut	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Lihasiat ja nuoret siitosiat	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Kanat	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Broilerit ja lihasiipikarjaemot	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Muu lihasiipikarja	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Hevoset	0,73	0,73	0,68	0,73	0,73	0,66	0,66

*) C2p = C2 pohjoinen ja saaristo

13 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen rajoituksia

Tukeen oikeuttavia eläinyksikköjä voi tukialueilla C2 pohjoinen ja saaristo olla enintään 300 eläinyksikköä, tukialueella C3 enintään 200 eläinyksikköä ja tukialueella C4 enintään 100 eläinyksikköä tuen hakijaa kohti. Kanojen osalta tukeen oikeuttavia eläinyksikköjä voi tukialueilla C1, C2, C2 pohjoinen ja saaristo olla enintään 260 eläinyksikköä tuen hakijaa kohti.

Kanojen määrän perusteella pohjoista tukea voidaan maksaa yhteensä enintään 2,80 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Muun siipikarjan määrän perusteella pohjoista tukea voidaan maksaa yhteensä enintään 5,91 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen

määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Sikojen määrän perusteella pohjoista tukea voidaan maksaa yhteensä enintään 36,25 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettavan tuen määrä ylittää mainitun enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2003. Jos hevosta ei ole rekisteröity Suomen Hippos ry:n ylläpitämään rekisteriin, tukihakemuksen yhteydessä tulee toimittaa luotettava selvitys hevosen omistajasta taikka oikeaksi todistettu jäljennös vuokra- tai leasing-sopimuksesta.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä huhtikuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 206

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2005 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2005 luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa, jäljempänä *LFA-lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukikertomella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta LFA-lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;

2) *luonnonhaittakorvaussitoumuksella* luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tarkoitettua luonnonhaittakorvausta koskevaa viisivuotista sitoumusta sekä Ahvenanmaan maakunnassa maatalouden ympäristötuesta ja luonnonhaittakorvauksesta annetun Ahvenanmaan maakunta-asetuksen (ÅFS 17/2000), jäljempänä *Ahvenanmaan asetus*, mukaista luonnonhaittakorvaussitoumusta;

3) *luonnonhaittakorvauksella* luonnonhaittakorvaussitoumuksen perusteella myönnettävää tukea;

4) *tukivuodella* sitä kalenterivuotta, jolloin tässä asetuksessa säädettyä tukea kulloinkin haetaan;

5) *tukikelpoisella peltoalalla* sitä peltoalaa, joka on tukivuonna hyväksytty luonnonhaittakorvaussitoumuksen tukikelpoiseksi peltoalaksi;

6) *tukeen oikeuttavalla peltoalalla* sitä peltoalaa, jonka perusteella on tukivuonna myönnetty luonnonhaittakorvausta;

7) *kotieläintalouden kansallisella tuella* vuodelta 2004 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (39/2004) ja vuodelta 2004 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (40/2004) säädettyä kotieläintalouden tukea; sekä

8) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle henkilölle.

3 §

LFA-lisäosan myöntämisen perusteet

LFA-lisäosa maksetaan liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

LFA-lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertomella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta LFA-lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella myönnettävän LFA-lisäosan ja 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten perusteella maksuun tulevan luonnonhaittakorvauksen yhteismäärä koko maan tasolla on keskimäärin yli 250 euroa hehtaarilta, tukikerrointa muutetaan.

LFA-lisäosa voidaan maksaa enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvaus ja vastaavasta sitoumuskaudesta.

4 §

LFA-lisäosan määräytymisestä manner-Suomessa

LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä lukuun ottamatta Ahvenanmaan maakuntaa on, että lisäosaa hakeva viljelijä on vuonna 2001, 2002, 2003 tai 2004 antanut tai antaa vuonna 2005 luonnonhaittakorvaussitoumuksen sekä 11 §:ssä säädetyn luonnonhaittakorvauksen lisäosasisitoumuksen, jäljempänä *LFA-lisäosasisitoumus*, ja noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä luonnonhaittakorvauksesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (645/2000) säädettyjä ehtoja sekä muita sitoumusehtoja mukaan lukien viljelijän ikää ja muita tukikelpoisuutta koskevia ehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

5 §

LFA-lisäosan määräytymisestä Ahvenanmaan maakunnassa

LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä Ahvenanmaan maakunnassa on, että lisäosaa hakeva viljelijä on vuonna 2001, 2002, 2003 tai 2004 antanut tai antaa vuonna 2005 Ahvenanmaan asetuksen mukaisen luonnonhaittakorvaussitoumuksen, jäljempänä *Ahvenanmaan sitoumus*, sekä 11 §:ssä säädetyn LFA-lisäosasisitoumuksen ja noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä säädettyjä ehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

6 §

LFA-lisäosan määrä

Tässä asetuksessa säädettyä LFA-lisäosaa myönnetään tukialueittain ja tilan tuotantosuunnan mukaan eriytettyinä euroina hehtaarilta enintään seuraavasti:

	Tukialueet A, B ja C1	Tukialueet C2—C4
Perusosa	20	25
Kotieläintilan korotus	80	80

Perusosa myönnetään tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

Kotieläintilan korotus myönnetään kotieläintilojen tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

7 §

Kotieläintila

LFA-lisäosasisitoumuksen antamisen yhteydessä tila ilmoitetaan joko kotieläintilaksi tai kasvinviljelytilaksi. Ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen tila voi muuttua kotieläintilaksi vain 10 §:ssä mainituissa tapauksissa.

Kotieläintilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa, jonka

1) eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti; tai

2) tilalla on vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan ja eläintiheys on vähintään 0,2 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti.

Kasvinviljelytilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa, joka ei täytä 2 momentissa säädettyä määritelmää.

Eläinyksikköiden määränä 1 momentissa tarkoitettua tilan tuotantosuuntaa määritettäessä käytetään ensimmäistä LFA-lisäosasisitoumusvuotta edeltävän vuoden eläinyksikkömäärää, jos kotieläintuotanto jatkuu ensimmäisenä sitoumusvuonna.

Nautojen, jotka ovat vähintään kuuden kuukauden ikäisiä, eläinyksikkömäärä saadaan nautaeläinrekisteristä vuosikeskiarvona. Muiden eläinten eläinyksikkömääränä käytetään kotieläintalouden kansalliseen tukeen oikeutettua eläinyksikkömäärää tai viljelijän vaatimuksesta valvonnassa todettua eläinmäärää. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään liitteessä 2 mainittuja eläinyksikkökertoimia.

Jos tilan eläinyksikkömäärä on vuonna 2004 käynnissä olleesta kotieläintalouden investoinnista tai viljelijästä riippumattomasta syystä johtuen ollut vuonna 2004 vähintään kolmanneksen alempi kuin tilan vakiintunut eläinmäärä, voidaan viljelijän hakemuksesta käyttää vuoden 2001, 2002 tai 2003 eläinmäärää viljelijän valinnan mukaan.

LFA-lisäosan kotieläintilan korotusta ei myönnetä vuodelta 2005, jos tila ei 29

päivänä huhtikuuta 2005 harjoita kotieläintaloutta ellei kyse ole jäljempänä 8 §:n 4 momentissa tarkoitetusta lyhytaikaisesta tuotantotuosta.

8 §

Tilan tuotantosuunnan muutokset

Tilan tuotantosuuntaa seurataan sitoumuskaudella vuosittain. Eläinyksikkömääränä käytetään tukivuotta edeltävän vuoden eläinyksikkömäärää ja tukivuoden luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa.

Jos tila ei täytä edellä 7 §:n 2 momentissa säädettyä kotieläintilan määritelmää, tila muuttuu seuraavan tukivuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen LFA-lisäosasisitöumuskauden jäljellä olevaksi ajaksi kasvinviljelytilaksi ja LFA-lisäosa myönnetään kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Tilan muuttumisesta kotieläintilasta kasvinviljelytilaksi 7 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädettyjen ehtojen perusteella on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle kirjallisesti kymmenen työpäivän kuluessa muutoksesta.

Tilan tuotantosuunnan muutoksen ei katsota olevan kyseessä, jos syynä on tiettyjen tuotantotapojen edellyttämä tai kotieläinrakenuksen peruskorjauksesta, laajentamisesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä aiheutuva lyhytaikainen tuotantotauko.

Jos 3 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty asianmukaisesti, lasketaan LFA-lisäosan määrä kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti ja muutoin myönnettäväksi tulevan kasvinviljelytilan LFA-lisäosan määrää alennetaan kymmenellä prosentilla kyseisenä tukivuonna.

9 §

Uusi kotieläintalouden yrittäjä

Jos viljelijä ei ole harjoittanut kotieläintaloutta 1 päivän tammikuuta 1999 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja hän on aloittanut kotieläintalouden harjoittamisen vuonna 2004, voidaan viljelijän tila katsoa 6 §:ssä

tarkoitetuksi kotieläintilaksi 7 §:n 2 momentin 1 tai 2 kohdassa säädetyllä perusteella, jos

1) viljelijä on aloittanut kotieläintalouden investoinnin viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 2004; tai

2) viljelijälle on maksettu kotieläintalouden kansallista tukea.

Tilan eläinyksikkömääränä käytetään 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa 7 §:n 2 momentin edellytysten täyttymistä laskettaessa vuoden 2005 eläinyksikkömäärää tehdyn investoinnin ja käytettävissä olevien eläinpaikkojen lukumäärän perusteella arvioituna. Jos 7 §:n 2 momentin kotieläintilan ehdot eivät täyty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005, peritään maksettu kotieläintilan korotus takaisin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulta investoinnilta edellytetään, että

1) kyseistä investointia koskeva investointihakemus on tullut vireille viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 2004; tai

2) kyseistä investointia koskeva rakennuslupahakemus, ympäristölupahakemus tai muu vastaava viranomaislupahakemus on tehty viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 2004.

10 §

Sukupolvenvaihdos tai koko tilan hankinta

Sukupolvenvaihdostilanteessa tilaa jatkava viljelijä voi muuttaa tilan tuotantosuunnan kotieläintilaksi, jos tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupolvenvaihdospäivämäärästä alkaen olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentasääntöjen mukaisesti. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan sukupolvenvaihdosvuotta seuraavana tukivuonna.

Jos kotieläintilalla tehdään sukupolvenvaihdos tai tila siirtyy koko tilan hallinnan siirtona, säilyy tila 6 §:ssä tarkoitettuna kotieläintilana niin kauan kuin tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset.

Jos LFA-lisäosasisitöumuksen aiemmin tehnyt viljelijä saa sukupolvenvaihdoksen johdosta haltuunsa 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut edellytykset täyttävän tilan, jonka entinen haltija on tehnyt LFA-lisäosasisitöumuk-

sen, voidaan jatkava tilakokonaisuus katsoa kotieläintilaksi, jos 7 §:n 2 momentin edellytykset täyttyvät tilojen yhteenlaskettujen pinta-alojen ja eläinyksikkömäärien perusteella 8 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla.

11 §

LFA-lisäosasisitumus

Lisäosan saadakseen viljelijän on palautettava maa- ja metsätalousministeriön lomakkeelle numero 176 tehty LFA-lisäosasisitumus viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2005 sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle jonka toimialueella maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, LFA-lisäosasisitumus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee.

Lisäosasisitumuksessa viljelijän on sitouduttava pysyttämään luonnonhaittakorvaussitumuksensa voimassa kyseisen sitoumuskauden loppuun. LFA-lisäosasisitumus on tehtävä samanaikaisesti ja samaksi ajanjaksoksi kuin luonnonhaittakorvaussitumus. Jos viljelijä ei luonnonhaittakorvaussitumuksen tekovuonna tai voimassaolevan luonnonhaittakorvaussitumuksen tapauksessa vuoden 2005 tukihauun yhteydessä tee LFA-lisäosasisitumusta, ei sitä voida myöhempinä vuosina enää tehdä voimassaolevan luonnonhaittakorvaussitumuksen perusteella.

12 §

LFA-lisäosan maksatuksen hakeminen

LFA-lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee LFA-lisäosan maksatusta. Vuodelta 2005 maksettavan lisäosan maksamista on haettava maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuslomakeella numero 101B vuodelle 2005.

13 §

Luonnonhaittakorvaussitumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta luonnonhaittakorvaussi-

toumuksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu LFA-lisäosa peritään takaisin. Jos viljelijän luonnonhaittakorvaussitumus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu koko tilan myynnin kautta tai muutoin kokonaan maatalouden harjoittamisesta, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Luonnonhaittakorvaussitumuksesta luopumisella tarkoitetaan myös tilannetta, jossa sitoutunut viljelijä ilman 2 momentissa tarkoitettua perustetta ei hae vuosittaista maksatusta. Viljelijää on kuultava ennen mahdollista LFA-lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Jos viljelijä luopuu luonnonhaittakorvaussitumuksesta ylivoimaisen esteen vuoksi, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan ne seikat, jotka tällaiseksi on säädetty luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000). Ahvenanmaan maakunnassa ylivoimaisia esteitä ovat vain ne seikat, jotka tällaisiksi on Ahvenanmaan asetuksessa säädetty.

Viljelijän on tehtävä kymmenen työpäivän kuluessa kirjallinen ilmoitus kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tässä asetuksessa säädetyn LFA-lisäosasisitumuksen osalta edellä mainituista seikoista. LFA-lisäosasisitumuksen osalta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava LFA-lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä.

Jos luonnonhaittakorvaussitumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai Ahvenanmaan asetuksessa säädetyllä tavalla, ei maksettua LFA-lisäosaa peritä takaisin.

14 §

Muutoksista ilmoittaminen

Uusien alueiden ottaminen luonnonhaittakorvaussitumukseen, luonnonhaittakorvaussitumuksen siirrot tai muut vastaavat muutokset luonnonhaittakorvaussitumuksen alaisissa pinta-aloissa oikeuttavat LFA-lisäosaan siltä osin kuin muutokset oikeuttavat luonnonhaittakorvaukseen.

Jos muutokset aiheuttavat luonnonhaitta-
korvaussitoumuksesta luopumisen tai sen rau-
keamisen, sovelletaan mitä 13 §:ssä on sää-
detty.

15 §

Asiakirjojen säilyttäminen

LFA-lisäosan ehtoihin liittyvät asiakirjat,
muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä
tilalla koko sitoumuskauden ajan sekä kolme
vuotta sen jälkeen.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

16 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä
huhtikuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin

Ylitarkastaja Esa Hiiva

TUKIALUEJAKO**Tukialue A**

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski Tl, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Ahvenanmaan maakunta

Brändö, Eckerö, Finström, Föglö, Geta, Hammarland, Jomala, Kumlinge, Kökar, Lemland, Lumparland, Maarianhamina, Saltvik, Sottunga, Sund ja Vårdö.

Muu tukialue B

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Sammatti, Suodenniemi, Suomensjärvi, Sysmä, Säskylä, Taivassalo, Tammela, Tammi-

saari, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Alahärmä, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden kunnan alue, Jämsänkoski, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpi-lahti, Korsnäs, Kristinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Pieksänmaa, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vilppula, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Kärämäki, Lapinlahti, Lappa-

järvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsiä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Piellavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkki, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Joensuun kaupungista entisen Kiihtelysvaaran kunnan alue ja entisen Tuupovaaran kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet ja Mustasaaren kunnasta Björköby ja Replot.

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi ja Ylikiiminki sekä Oulunsalon kunnasta ne

osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Kemimaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä niiden alueeseen P5 kuuluvia osia lukuun ottamatta.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilän ja Sodankylän kunnista vastaavat alueet, jotka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluviksi Kittilän osalta maa- ja metsätalousministeriön 10 päivänä heinäkuuta 1996 antamassa päätöksessä nro 3733/514/96 ja Sodankylän osalta maa- ja metsätalousministeriön 9 päivänä elokuuta 1995 antamassa päätöksessä nro 3039/514/95.

ELÄINYKSIKKÖKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

	ey
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (6-24 kk).....	0,6
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (yli 24 kk), emolehmät ja lypsylehmät.....	1,0
Uuhet.....	0,15
Kutut.....	0,48
Emakot, karjut.....	0,7
Kanat (mukaan lukien emokanat).....	0,013
Broilerit.....	0,0053
Broileriemot.....	0,025
Hanhi-, anka- ja kalkkunaemot.....	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut.....	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit).....	1,0
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta.....	0,85
- 1-3 vuotiaat muut hevoset ja ponit.....	0,6

Teurastetut eläimet ja siitoseläimet:

13 teurastettua lihasikaa.....	1
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua.....	1
585 teurastettua ankkaa.....	1
325 teurastettua hanhea.....	1
223 teurastettua kalkkunaa.....	1
1375 teurastettua fasaania.....	1
1375 teurastettua sorsaa.....	1

N:o 207

Valtiovarainministeriön asetus yleisurheilun MM-kisojen juhlarahoista

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2005

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään metallirahasta 27 päivänä maaliskuuta 1998 annetun lain (216/1998) 1 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 378/2002:

1 §

Helsingissä vuonna 2005 pidettävien yleisurheilun MM-kisojen johdosta lyödään 20 euron ja 5 euron juhlarahat.

2 §

20 euron juhlaraha on kultaseosta, jonka painosta 900 promillea on kultaa, 30 promillea hopeaa ja 70 promillea kuparia.

5 euron juhlaraha on kaksimetalliraha, jonka keskiosa sisältää 89 prosenttia kuparia, 5 prosenttia alumiinia, 5 prosenttia sinkkiä ja 1 prosentin tinaa ja jonka ympärillä oleva rengas sisältää 75 prosenttia kuparia ja 25 prosenttia nikkeliä.

Pitoisuudet saavat vaihdella enintään ± 10 promilleyksikköä.

3 §

20 euron juhlarahan halkaisija on $13,9 \pm 0,1$ millimetriä ja paino $1,73 \pm 0,05$ grammaa. 5 euron juhlarahan halkaisija on $35,0 \pm 0,1$ millimetriä ja paino $19,81 \pm 0,40$ grammaa.

Enintään 5 prosenttia rahoista saa poiketa halkaisijastaan enemmän kuin $\pm 0,1$ millimetriä.

4 §

Juhlarahat ovat ympyrän muotoisia. Kuvat ja kirjoitukset laakapinnoilla on sijoitettu siten, että rahoja kirjan lehden tavoin kääntäessä kumpikin puoli on oikein päin.

Rahoissa on sen suunnitelleen taiteilijan ja

Rahapaja Oy:n johtajan sukunimien alkukirjaimet, 20 euron rahassa M ja M ja 5 euron rahassa K ja M.

5 §

20 euron juhlarahat ovat seuraavan selitelmän ja kuvan mukaiset.

Rahan tunnuspuolella on tyyliteltynä kohokuviona Helsingin Stadion, stadionin yläpuolella tunnelmaa kuvaavia viivoja ja alla reunaa kiertävänä kohokuviona vasemmalta oikealle teksti MM 2005.

Rahan arvopuolella on viivapiirroksena koholla olevat kahdet kasvot ja niiden päällä osittain hiuksien seassa 12 eurotähteä. Alla on kehää kiertävänä kohokuviona teksti SUOMI FINLAND ja oikealla kohokuviona oleva arvomerkitä 20 EURO.

6 §

5 euron juhlarahat ovat seuraavan selitelmän ja kuvan mukaiset.

Rahan tunnuspuolella on yläosassa kohokuviona kolme juoksevaa jalkaa. Niiden alla oikealla on kirjaimet MM. Alaosassa on kohokuviona neljä vaakaviivaa ja vuosiluku 2005. Oikealla alhaalla on kohokuviona osa stadionista.

Rahan arvopuolella keskellä kohokuviona keihästä heittävä nainen, ylhäällä kehää kiertäen teksti SUOMI FINLAND ja vasemmalla keskellä arvomerkinä 5 €.

Osa 5 euron juhlarahoista voidaan lyödä erikoislyöntinä, jolloin rahoissa on peilikiiltoinen pohja ja mattapintainen kuvio.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2005

7 §

Juhlarahojen tarkemmat yksityiskohdat ilmenevät Rahapaja Oy:n hallussa olevista perusmalleista ja -työkaluista.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä huhtikuuta 2005.

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

Hallitusneuvos Raine Vairimaa

N:o 208

Ulkoasiainministeriön ilmoitus**Ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä maalikuuta 2005

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 säädetyin lain (188/2000) 2 luvun nojalla:

Ulkoasiainministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimike	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
Ulkoasiainministeriön päätökset ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	105	31.3.2005	1.4.2005

Edellä mainitut päätökset on julkaistu ulkoasiainministeriön määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa ulkoasiainministeriöstä, osoite PL 176, 00161 Helsinki, puhelin (09) 1605 5339.

Helsingissä 31 päivänä maaliskuuta 2005

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Osastopäällikkö Ulla Väistö

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 200—208, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2005

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904